

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Wniosek do Trybunału EFTA z dnia 10 września 2018 r. o wydanie opinii doradczej wniesiony przez Borgarting lagmannsrett w sprawie Andreas Gyrrer przeciwko rządowi Norwegii**(Sprawa E-1/19)**

(2019/C 167/06)

W dniu 3 stycznia 2019 r. do kancelarii Trybunału wpłynął wniosek z dnia 10 września 2018 r. skierowany do Trybunału EFTA, w którym Borgarting lagmannsrett (sąd apelacyjny Borgarting) zwraca się o wydanie opinii doradczej w sprawie Andreas Gyrrer przeciwko rządowi Norwegii w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy pkt 9 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym należy interpretować jako obejmujący sytuacje, w których przedsiębiorca twierdzi lub stwarza w inny sposób wrażenie, że sprzedaż produktu jest zgodna z prawem, podczas gdy w państwie EFTA istnieje przepis prawny, tak jak w ustawie z 2006 r. o igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich w Londynie (ang. *The London Olympic Games and Paralympic Games Act 2006*), który stanowi, że sprzedaż produktu jest niezgodna z prawem, a przepis ten jest wdrożony w prawie krajowym?
 - a. Czy na tę ocenę ma wpływ fakt, że zakaz obowiązuje w państwie EFTA, w którym produkt będzie stosowany, ale nie w państwie, w którym produkt jest sprzedawany?
 - b. Czy na tę ocenę wpłynie sytuacja, jeżeli po dokonaniu sprzedaży zostanie stwierdzone, że zakaz był sprzeczny z prawem EOG?
2. Jeżeli stwierdzenie, że zakaz na mocy prawa krajowego jest sprzeczny z prawem EOG, ma wpływ na ocenę pod względem pkt 9 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE:
 - a. Czy zakaz odsprzedaży tego rodzaju biletów, tak jak w ustawie z 2006 r. o igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich w Londynie, stanowi przepis ustawowy dotyczący praktyk handlowych wchodzący w zakres dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym?
 - b. Czy dyrektywa wyklucza wprowadzenie krajowego zakazu odsprzedaży, takiego jak określony w ustawie z 2006 r. o igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich w Londynie, jeżeli taki zakaz stanowi zabezpieczenie nie tylko kwestii związanych z ochroną konsumenta, ale również innych kwestii, takich jak bezpieczeństwo?
 - c. Jeżeli konieczne jest stwierdzenie, czy ograniczenia odsprzedaży biletów na imprezy sportowe takie jak igrzyska olimpijskie są sprzeczne z podstawowymi wolnościami na mocy Porozumienia EOG, w tym art. 11 i 36 Porozumienia EOG, jakimi kryteriami powinien posłużyć się sąd krajowy jako podstawą do oceny, czy takie ograniczenia są odpowiednie i niezbędne do osiągnięcia uzasadnionych celów, takich jak ochrona konsumentów i bezpieczeństwo?